

عنوان مقاله:

تحلیل نشانه-معناشناختی فرایند تشخیص در گفتمان ادبی: مطالعه موردی پاچه خیزک نوشته صادق چوبک

محل انتشار:

پژوهش های زبانی، دوره 7، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

پانته آ نبی ئیان - دانشجوی دکتری تخصصی زبان شناسی همگانی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات

حمیدرضا شعیری - دانشیار دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

در این پژوهش، به مطالعه تشخیص به عنوان فرآیندی در درون گفتمان می پردازیم. مطالعه تشخیص، امری جدای از بافت گفتمانی نیست. این فرایند، وابسته به پیوستار روایت است و اگر در شرایط گسستی و ناپیوستار مطالعه شود، معنای صادر شده از آن واژگانی، بسیار محدود و بسته خواهد بود. دادن مولفه انسانی به غیر انسان، توصیف سنتی تشخیص است. با هدف گذر از این محدودیت، ضمن تحلیل داستانی کوتاه از چوبک با عنوان «پاچه خیزک»، در چارچوب روش نشانه-معناشناسی گفتمانی، تمامی عوامل اثرگذار، در ایجاد فرایند تشخیص، را مورد بررسی قرار می دهیم. فرض، بر این است که در ایجاد فرایند تشخیص، کارکرد رخدادی، فرایند تنشی، نظام فشاره ای و گستره ای، و عامل گسست از عوامل مهم هستند. هدف اصلی این مقاله، بررسی و تحلیل تشخیص به عنوان امری فرآیندی، در متن ادبی و تاثیر آن بر کارکرد نظام روایی گفتمان، در داستان کوتاه معاصر فارسی می باشد. این فرایند، دوسویه دارد. چنان چه روند مسیر فرایند به سوی استعلا و افزایش ابعاد انسانی باشد، به سمت تشخیص پیشینه ای می رویم و اگر روال، مسیری در جهت افت و کاهش ابعاد انسانی باشد، به سمت تشخیص کمینه ای هدایت می شویم.

کلمات کلیدی:

نشانه-معناشناسی گفتمانی، تنش، فرایند، تشخیص، پاچه خیزک، کنش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1213818>

